

de i § 34 omhandlede samarbejdsudvalg, specielt for hovedstadsområdets vedkommende.

En del af de i de nævnte henvendelser rejste spørgsmål vil yderligere blive berørt i det følgende.

Om behandlingen af lovforslagene skal udvalget i øvrigt gøre følgende bemærkninger:

Ad I. forslag til lov om boligtilsyn.

I sin gennemgang af lovforslaget har udvalget bl. a. hæftet sig ved, at den i forslagets § 2, stk. 7, omhandlede adgang til at yde honorarer til boligtilsynets medlemmer er en nydannelse i forhold til 1939-loven. Udvalget har været af den opfattelse, at der kunne knytte sig nogen betænkelighed ved at indføre en sådan praksis. Boligministeren har imidlertid i et samråd tilkendegivet, at adgangen til at yde enkelte medlemmer af et boligtilsyn honorar kun kan forventes anvendt i sådanne særlige tilfælde, hvor den pågældende udfører et arbejde, som klart går ud over det, der i almindelighed forventes af medlemmer af kommunale råd og nævn. Eksempelvis kan det således tænkes, at medlemmer af boligtilsynet, en læge, en bygningshåndværker og andre med speciel indsigt udfører et arbejde, som ellers måtte foretages af kommunale embedsmænd. Under hensyn hertil kan udvalget tiltræde den foreslåede bestemmelse.

Udvalget har endvidere overvejet, om bestemmelsen i lovforslagets § 4 om boligtilsynets adgang til de tilsynet undergivne bygninger m. v. burde praktiseres således, at der gives ejere og lejere et forudgående varsel. Det er over for udvalget oplyst, at 1939-loven på dette punkt administreres således, at der ikke normalt af det stedlige boligtilsyn gives forudgående varsel om besigtigelser, medens boligtilsynsrådet som overvejende hovedregel giver ejeren underretning om, hvornår besigtigelsen agtes foretaget.

Det er boligministeriets almindelige indtryk, at besigtigelsesforretningerne hidtil er forløbet gnidningsløst og uden ulempe for beboerne, og at disse i almindelighed selv har forståelse for nødvendigheden af, at der føres tilsyn. På grundlag af de således hidtil gjorte erfaringer synes der ikke at være noget udtalt behov for en fast bestemmelse

om, at tilsynets foretagelse altid skal anmeldes forud, og udelukkes kan det ikke, at en forudgående anmeldelse i visse tilfælde vil medføre vanskeligheder for boligtilsynsarbejdet og dettes praktiske tilrettelæggelse. I betragtning af den måde, tilsynet hidtil er foregået på, og når henses til de betænkeligheder, der kan være forbundet med et forudgående varsel, er udvalget af den opfattelse, at man næppe bør tilstræbe en fast regel for tilsynets varsling, men udvalget mener på den anden side, at det vil være rimeligt, at tilsynsmyndigheden, hvor det er foreneligt med tilsynsarbejdet og dettes praktiske tilrettelæggelse og gennemførelse, i almindelighed bør give beboerne en forudgående underretning om tilsynets foretagelse.

Udvalget har derimod ikke kunnet tiltræde bestemmelsen i § 4, stk. 1, sidste punktum, hvorefter tilsynet om fornødent kan kræve politiets bistand til at opnå adgang til de pågældende lokaliteter. Der henvises herom til det til denne bestemmelse fremsatte ændringsforslag nr. 5 og bemærkningerne dertil.

I lovforslagets § 11, stk. 2, er der fastsat en grænse for, i hvilket omfang boligtilsynet kan pålægge en ejer at udføre foranstaltninger til afhjælpning af mangler, idet disse foranstaltninger skal holdes inden for 20 pct. af ejendommens årsleje. De danske Grundejeres Landsorganisation har i den tidligere nævnte skrivelse til udvalget gjort gældende, at den nævnte bestemmelse ville virke uensartet over for forskellige kategorier af ejendomme, og har derfor henstillet, om man måtte kunne finde frem til et mere retfærdigt grundlag.

Bestemmelsen i § 11 tager sigte på at hindre, at der finder nedlæggelse sted af boliger, som for en forholdsvis ringe bekostning kan sættes i forsvarlig stand, og dette nødvendiggør, at give påbud i en vis udstrækning kan gennemtvinges. Bestemmelsen må endvidere ses i sammenhæng med de regler i lov nr. 355 af 27. december 1958 om leje, som tager sigte på at begrænse nedlæggelsen af lejligheder, jfr. lejelovens § 149 og følgende. Såfremt man ikke skaber hjemmel til, at gennemførelsen af de påbudte arbejder i et vist omfang kan gennemtvinges, vil ejeren ved sin udladelse af at afhjælpe ejendommens mangler